

Dr. Surdy Miklós Gyula
Egyéni Ügyvéd
Kriminálisztikai Szakjogász

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00397-0/2022
Érkezett:	2022 FEBR 08.
	Kezelőiroda:
3	lu
0 db	

Alkotmánybíróság

Budapest

T. Alkotmánybíróság!

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK	
Büntető Kollégium	
Érk.:	11 B.66/2020 (133) 2022 -02- 2 2
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / faxon / e-mailen	
Példány:	Melléklet:
Ügyszám:	

Alulírott dr. Surdy Miklós Gyula egyéni ügyvéd (

Marosi Zsuzsanna pótmagánvádló ()
által meghatalmazott jogi képviselője a Budapest Környéki Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 11.B.66/2020. számú, illetve a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 1.Bf.262/2021. szám alatt indított büntető eljárás tekintetében, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz

terjesztem elő a rendelkezésemre álló törvényes határidőn belül.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/397-2/2022
Érkezett:	2022 MARE 01.
Példány:	2
Melléklet:	3 db
	Kezelőiroda: 4

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Budapest Környéki Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 11.B.66/2020. számú ítélete, illetve a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 1.Bf.262/2021. szám alatti végzése megsértette Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkének (1) bekezdését, amely alapján: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Budapest Környéki Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 11.B.66/2020. számú ítélete, illetve a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 1.Bf.262/2021. szám alatti végzése megsértette Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikkének (1) bekezdését, amely alapján: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A fentiek alapján indítványozom, hogy a T. Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 11.B.66/2020. számú ítéletét, illetve a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 1.Bf.262/2021. szám alatti végzését helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra.

A jelen indítványt az Abtv. 27. § (1) bekezdésének a) és b) pontjának II. fordulata, valamint a (2) bekezdés a) pontja szerint terjesztem elő, mint az előterjesztésre jogosult pótmagánvádló által meghatalmazott, jogi képviselőt ellátó ügyvéd.

A jelen alkotmányjogi panasz indokolásaként az alábbiakat adom elő.

A Budapest Környéki Törvényszék, mint elsőfokú bíróság a 2021. május hó 25. napján meghozott és a pótmagánvádló jogi képviselője részére 2021. július hó 12. napján kézbesített 11.B.66/2020/102. szám alatti ítéletével [REDACTED] b., a Btk. 197. §. (2) bekezdésébe ütköző és - figyelemmel a (3) bekezdés b) pontjára - a (4) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint minősülő szexuális erőszak büntette és 1 rb., a Btk. 208. § (1) bekezdésébe ütköző kiskorú veszélyeztetése büntette miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján bűncselekmény hiányában felmentette.

A pótmagánvádló és jogi képviselője által bejelentett fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2021. december hó 7. napján meghozott és a jogi képviselő részére 2021. december hó 9. napján kézbesített 1.Bf.262/2021/14. szám alatti végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A pótmagánvádló részére a Be. 815. § (1) bekezdése a felülvizsgálat lehetőségét kizárja, eként a pótmagánvádló - és jogi képviselője részére - ezen tény alapozza meg a T. Alkotmánybírósághoz fordulás lehetőségét a rendelkezésre álló törvényes határidőben.

A pótmagánvádló részéről bejelentett fellebbezés indokai közül a jelen indítvány szempontjából lényegi érvelés arra vonatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a fenti ítéletének meghozatala, illetve az azt megelőző eljárása során olyan eljárási hibákat vétett, melyek alkalmatlanná teszik a másodfokú felülbírálatra, ezért indítványoztam elsődlegesen a Be. 609. § (1), valamint a (2) bekezdés a), b) és c) pontjai szerinti okokra figyelemmel, míg másodlagosan a Be. 610. § alapján a hatályon kívül helyezést. Az elsőfokú bíróság eljárási bírójának ugyanis már az előkészítő ülésen olyan magatartást tanúsított, mely mintegy megelőlegezte a lefolytatandó bizonyítási eljárás tartalmát és irányát, mely akként is megragadható, hogy szélsőségesen annulálta a pótmagánvádló által előterjesztett és megjelölt bizonyítási eszközöket, míg a vádlott oldalán mutatkozó bizonyítékoknak és azok megvizsgálásának még a törvényességet áthágva is teret engedett. Sajnálatosan a pótmagánvádló csak az előkészítő ülést követően indítványozta a tárgyalások kép- és hangrögzítését, de még ezen felvételek megtekintése is olyan bizonyító erővel bír, hogy az a fentebb írtakat álláspontom szerint alátámasztja.

A fentiek alapján tehát az elsőfokú bíróság gyakorlatilag megakadályozta, hogy a pótmagánvádló a Be. 802. § alapján öt megillető jogait gyakorolja a bizonyítás során, érte itt különösen azon szakértői vélemények és az azokat készítő szakértők meghallgatásának elutasítását, valamint az előterjesztett bizonyítási indítványok minden alap nélküli mellőzését, melyek ugyanakkor valós bizonyító erővel rendelkezve alkalmasak arra, hogy a pótmagánvádban írtakat teljeskörűen alátámasszák.

Ezen felül az elsőfokú bíróság azon túl, hogy a pótmagánvádló törvényes jogait korlátozta a bizonyításban, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyoldalúan és tendenciózusan, azokat csak a vádlottat mintegy mentve fogadta el és értékelt, míg a pótmagánvádló által megjelölt bizonyítékokat vagy nem vette figyelembe, vagy éppen a valós bizonyító erejükkel szemben

értékelte, ekként jutott arra a téves következtetésre, melyre ítéletét alapította a bűncselekményhiányos felmentéssel.

Sajnálatosan a másodfokú bíróság az előzőekben hivatkozott helybenhagyó végzésében teljeskörűen azonosult az elsőfokú bíróság döntésével, ugyanakkor – álláspontom szerint – a pótmagánvádlói fellebbezéssel érdemben nem foglalkozott, a jelen indítványban panaszolt alapvető jogsérelemre még a legcsekélyebb módon sem reagált.

A jelen alkotmányjogi panaszom indokolása arra irányul, hogy az eljáró Budapest Környéki Törvényszék az előtte indult büntetőeljárásban úgy hozott ügydöntő határozatot, hogy annak során megsértette a tisztességes eljárás alkotmányos alapelvét, valamint szintén semmibe vette a bírói pártatlanság és függetlenség alkotmányos követelményét

A T. Alkotmánybíróság előtti eljárásban a sérelmezett bírósági eljárás(ok) és határozat(ok) kapcsán érdemi előadásként az alábbiakra hivatkozom.

A Be. 802. § szerint a pótmagánvádló a bírósági eljárásban - ha e törvény másképp nem rendelkezik - a sértett jogain kívül az ügyészség jogait gyakorolja, és az ügyészség feladatait látja el, ideértve a vádlott személyi szabadságát érintő kényszerintézkedés elrendelésének, továbbá az elfogatóparancs kibocsátásának indítványozását. A pótmagánvádló nem indítványozhatja a vádlott szülői felügyeleti jogának megszüntetését, és a vádat nem terjesztheti ki.

Az ezen törvényhelyre vonatkozó **Kommentár** is akként fogalmaz, megadván a helyes értelmezését a Be. 802. §-nak, hogy ez a joggyakorlás bár nem azonos a Be. 25 -26. §-ban meghatározott ügyészi jogokkal és kötelezettségekkel; már csak azért sem, mert a pótmagánvádló a büntetőeljárás bírósági szakaszában jár el - pótmagánvádas eljárásban - vádlóként, azonban a **Be. 26. § (1) bekezdésében** írt szabály vonatkozik rá, miszerint **indítvány tehet minden olyan kérdésben, amelyben - az adott ügyben - a bíróság dönt; a kivételeket jelen fejezet szabályai tartalmazzák.**

A pótmagánvádlóra háruló ügyészi (valójában: vádlói) feladatok közül kiemelendő, hogy **a vád bizonyítása, a szükséges tények feltárása, az alátámasztásukat szolgáló bizonyítási eszközök rendelkezésre bocsátása, illetve beszerzésének indítványozása is őt terheli [7. § (1) bekezdés, 164. § (1) bek.].**

A Be. 7. § (1) bekezdése kimondja, hogy a vád bizonyítására a vádló köteles.

A Be. 164. § (1) bekezdése alapján a vád bizonyításához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló bizonyítási eszközök rendelkezésre bocsátása, illetve beszerzésének indítványozása **a vádlót terheli.**

Végezetül a **Be. 26. § (1) bekezdése** szerint ügyészség indítványt és észrevételt tehet minden olyan kérdésben, amelyben a bíróság dönt.

Szilárd véleményem tehát az, hogy amennyiben a pótmagánvádló jár el az ügyben, e jogkörében az ügyész jogait és kötelezettségeit gyakorolja, másként fogalmazva, ha már a bíróság a pótmagánvádat befogadta, akkor az abban írtak bizonyítása a pótmagánvádlót terheli. Ezt azonban csak azon bizonyítási eszközöknek a megvizsgálásával tehet meg, melyeket megvizsgálni indítványoz a bíróságnál, hiszen éppen az a lényege a bizonyítási eljárásnak, hogy

a vád tárgyává tett tényállás fennállásának kérdésében kell döntenie a bíróságnak, ezt pedig azzal tudja megtenni, hogy biztosítja a pótmagánvádló számára azt a lehetőséget, hogy vádképviseleti, és e körben bizonyításra vonatkozó jogát és kötelezettségét gyakorolhassa, illetve teljesíthesse. Ha ezt a jogát a bíróság elvonja, akkor alapvetően nem kerül abba a helyzetbe, hogy az indítványozott bizonyítékain keresztül a pótmagánvád tényállásának fennállását bizonyíthassa.

Erre nézve tévesnek tartom tehát azt a bírói magatartást, mely a pótmagánvádas ügyben a bizonyítási eljárás során újra csak azokat a bizonyítékokat vizsgálja meg, amelyeket már a nyomozati eljárás is tartalmazott, sőt, a pótmagánvádló által már korábban is előterjesztett, de elutasított bizonyítékok tekintetében újra csak azok mechanikus elutasításával él.

A fentebb kifejtetteket sajnálatosan az elsőfokú bíróság abszolút tanúsította, mert olyan eljárást folytatott le, melyben a pótmagánvádló nem élhetett azzal a vádképviseletből fakadó jogával, mely a fentebb idézett jogszabályhelyek helyes értelmezésével pedig megillette volna, nem került tehát abba a helyzetbe, hogy az általa indítványozott bizonyítási eszközökön keresztül bizonyítsa a pótmagánvád állításait. Álláspontom szerint enélkül tehát a pótmagánvádló nem teljesítheti kellően a Be. 164. § (1) bekezdésében írt kötelezettségét, hogy az e körben előadott bizonyítási indítványait a bíróság ne teljesítené. Természetesen ez nem partalan és automatikus eljárás, de az, amit a jelen ügyben eljáró bíró tanúsított gyakorlatilag az összes releváns bizonyítási indítvány elutasításával, alapvetően kihat az eljárásra, olyan jogkorlátozást valósított meg, mely ellehetetlenítette a pótmagánvádló vádlói eljárását, ebbéli jogainak gyakorlását és kötelezettségeinek teljesítését. Másként fogalmazva, a bíróság elvonta a pótmagánvádlónak azt a jogát, de egyben a fenti jogszabályi keretben fennálló kötelezettségét, hogy a szabályosan előterjesztett pótmagánvádban írtakat bizonyíthassa, ezzel pedig olyan döntésre jutott, mely véleményem szerint megalapozatlan.

E körben megjegyzem, hogy bár a fentiek alapján egyértelmű a hatályos jogszabály értelmezése a pótmagánvádlót megillető vádlói jogok és kötelezettségekre nézve, azonban a törvényhozónak egy e tekintetben egyértelműbb és konkrétabb szabályozása teljeskörűen arra szorítaná az eljáró bíróságokat, hogy a pótmagánvádló eljárásában az őt megillető kötelezettségek és jogok elvonása ne történhessen meg.

Természetesen ezen indítványom nem közvetlenül a döntés érdemi mibenlétét támadja, hanem azt rója fel a bíróságnak, hogy a pótmagánvádlótól a hatályos eljárási jogszabályok alapján őt megillető jogait elvonta, ezzel pedig az Alaptörvényben írt jogait sértette meg teljeskörűen.

A pótmagánvádlói álláspont szerint a bíróság eljárása sérti a tisztességes eljárást, továbbá a Bíróság egyaránt figyelmen kívül hagyta a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkének (1) bekezdését, amely alapján: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.” Magyarország Alaptörvénye minden Magyar állampolgárra nézve kötelező érvényű és ugyanakkor jogait maradéktalanul biztosítja.

Ezen felül a Bíróság figyelmen kívül hagyta Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikkének (1) bekezdését, amely alapján: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A bíróság az előzőekben írtak szerint megsértette a bírói hatalom függetlensége és a pártatlanság követelményét, amely az [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] egymással szorosan összefügg, mert kizárólag egy független bíróság képes az egyedi ügyekben pártatlanul eljárni. A függetlenség követelményéhez képest a pártatlanság az ügyben eljáró bíróval szemben egyfelől azt az elvárást fogalmazza meg, hogy a megítélendő ügy tekintetében ne rendelkezék előítéletekkel, másfelől pedig az ügyben szereplő egyik fél javára, avagy hátrányára se legyen elfogult.

A fentiek alapján indítványozom, hogy a T. Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 11.B.66/2020. számú ítéletét, illetve a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 1.Bf.262/2021. szám alatti végzését helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz eljárásokban az indítványozó akként nyilatkozik adatai kezelését illetően, hogy az Abtv. 57. § (1a) bekezdése és 68. §-a alapján az alkotmányjogi panaszt az indítványozó hozzájárulása esetén az Alkotmánybíróság nyilvánosságra hozhatja, az indítványozó kifejezetten hozzájárul indítványa teljes egészében történő nyilvánosságra hozatalához.

Jelen alkotmányjogi panaszt az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján elektronikus úton, ügyfélkapun a Budapest Környéki Törvényszéken keresztül, illetve 3 példányban postai úton nyújtom be a T. Alkotmánybírósághoz.

Budapest, 2022. február hó 3. napján

T

